

Szegedi Ítéltábla

Bf.II.432/2015/33.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2015. december 3. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt az I.rendű vádlott ÉS TÁRSA ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2015. április 8. napján kihirdetett **4.B.1483/2014/25.** számú ítéletét

h e l y b e n h a g y j a

azzal, hogy a II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által elkövetett kábítószer birtoklása vétségének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 178. § (6) bekezdés **3. fordulat.**

Az elkobzott növényi törmelék és ágvégződések helyesen a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Nemzetközi Bűnözés Elleni Főosztály IV. Bűnüldözési Osztály által **29022/218/2014. bü.** számon kerültek lefoglalásra, és a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet Szerves Kémiai Analitikai Szakértői Osztályon **29200-801/S-434/2013.** számon kerültek nyilvántartásba.

A vádlottak által a 2015. április 9. napjától 2015. december 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésükbe **beszámítja.**

Kötelezi I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült **19.050.- (tizenkilencezer-ötven) forint** bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérletében [Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért a vádlottat 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérletében [Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulat, (3) bekezdés] és kábítószer-birtoklása vétségében [Btk. 178. § (1) bekezdés, (6) bekezdés]. Ezért a vádlottat halmazati büntetésül 8 év 5 hónap szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani.

Megállapította, hogy a vádlottak a kiszabott szabadságvesztésből annak kétharmad része kitöltését követő napon bocsáthatók legkorábban feltételes szabadságra. Mindkét vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről. A bűncselekmények tárgyát képező növényi törmelék és ágvégződéseket, a műanyag zacskót, a pipát, a két mérleget és a metszőollót elkobozta, a mobiltelefonokat és a SIM kártyákat a lefoglalás megszüntetése mellett kiadni rendelte I.rendű vádlott neve I. r. vádlott részére, míg a CD és DVD lemezek iratok részeként történő kezelését rendelte el. Kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélettel szemben az ügyész a vádlottak terhére a fegyházbüntetés és a közügyek gyakorlásától eltiltás büntetés súlyosítása végett, I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és védője a büntetés enyhítése iránt, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott elsődlegesen a kábítószer-kereskedelem büntettének vonatkozásában felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése végett, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője elsődlegesen a kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete vonatkozásában felmentésért, míg a csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából történő megszerzésével, tartásával elkövetett kábítószer birtoklása vétsége miatt elterelés alkalmazásáért, másodlagosan a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.4/2015/5-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás súlyosítását indítványozta. A védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a fellebbezését írásban is indokolta, amely szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben jogi, részben ténybeli tévedéseken, ezáltal téves végkövetkeztetéseken alapul. Kérte, hogy változtassa meg az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és a tényállás tisztázása után a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősített bűncselekménynek megfelelő büntetést szabjon ki, amelynek során vegye figyelembe a büntetlen előéletét és a beismert vallomását. Ezzel némileg ellentétben azt is kérte, hogy az ítélet tábla mérlegelje azt a tényt, hogy a Btk. 182. § (1) bekezdése szerint büntetendő és a (2) bekezdés szerint minősített bűncselekményt követte el.

A másodfokú nyilvános ülésen I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője indítványozta, hogy az ítélet tábla akként változtassa meg az elsőfokú ítéletet, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott bűnösségének a megállapítását a kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete vonatkozásában mellőze és enyhítse a kiszabott büntetést.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője a védői fellebbezést szintén írásban indokolta, amelyben a korábbi védői fellebbezést akként módosította, hogy elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a kábítószer-kereskedelem büntette miatt emelt vád alól bizonyítottság hiányában történő felmentést, harmadlagosan a büntetés enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás felderítetlen és téves ténybeli következtetésen alapul, felülbírálatra alkalmatlan. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget teljes körűen, mert hiányos, az iratok tartalmával és a logika szabályaival ellentétes. Igazságügyi szakértő véleményének a beszerzése szükséges arra vonatkozóan, hogy a II.rendű vádlott neve II. r. vádlott műtött ujját hogyan tudja használni. Ezzel összefüggésben a másodfokú eljárásban tárgyalás kitűzését és igazságügyi orvosszakértő kirendelését indítványozta. Hivatkozott arra továbbá, hogy nem értékelte az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlott telefonbejegyzését, amelyből következtetni lehetett volna arra, hogy a lefoglalt kábítószer I.rendű vádlott neve I. r. vádlotté volt. Hiányosan értékelte az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlott nyomozati vallomását.

Tévesen következtetett a bizonyítékokból arra, hogy a lefoglalt Azucera mérleget II.rendű vádlott neve II. r. vádlott vitte az ingatlanba. Az ujjnyom szakértői vélemény értékelése is hiányos. II.rendű vádlott neve II. r. vádlott jövedelmi viszonyaira az indokolás során téves megállapítást tett, hiszen a személyi körülmények között rögzítette előtte, hogy a vádlott jövedelemmel rendelkezik. Az enyhítésre irányuló indítványa indokaként előadta, hogy a vádlott személyiségzavara nem került értékelésre az enyhítő körülmények között és figyelemmel kellett volna lenni a jelentős időmúlásra is.

Az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében felülbírált és ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során lényeges eljárási szabályt nem sértett.

Az elsőfokú bíróság a lehetséges és szükséges mértékben a tényállást felderítette, további bizonyítás felvétele erre tekintettel nem volt indokolt.

Az ítélet tábla II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője által orvosszakértői vélemény beszerzésére irányuló bizonyítási indítványát elutasította, mivel annak teljesítése az elsőfokú bíróság által is értékelt bizonyítékok eltérő értékelését, ezen keresztül eltérő tényállás megállapítását nem eredményezhetné.

A vádlottakkal szemben a vád a kábítószer forgalomba hozatala volt. A forgalomba hozatal, -miként a kereskedés is- felölel minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba (BH 2002.299.). Így az a kábítószer átadásán túlmenően több résztvevőenységből tevődhet össze, így magában foglalhatja például az eladók és vevők felkutatását, a megállapodás megkötését, az áru tárolását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását, a kábítószer mérését, csomagolását stb. Ez tehát azt jelenti, hogy a forgalmazással elkövetés több cselekvőséggel is elkövethető, s ehhez képest az a körülmény, hogy a vádlott a lefoglalt metszőollót tudta-e, illetve miként tudta használni, nem bírt jelentőséggel. [Megjegyzést érdemel, hogy a nyomozás során (nyomozati iratok 589. oldala) II.rendű vádlott neve gyanúsítottként tett olyan kijelentést is, hogy kisollót használt, azzal vágott pár hajtsvövet.] A másodfokú bíróság ezért Be. 353. § (4) bekezdése alapján mellőzte a bizonyítás felvételét a II. r. vádlott ujjának használhatóságát illetően.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékok mérlegelése többségében okszerű volt, ez alól kivételt csak a vádlottak anyagi helyzetére vonatkozó megállapítás képezett. Az ítélet 13. oldal 3. bekezdésében arra hivatkozott a bíróság, hogy a vádlottak forgalomba hozatal céljából történő tevőleges magatartását alátámasztották a tárgyalás anyagává tett jövedelmi és vagyoni helyzetükről beszerzett adóhatósági iratok, valamint a vádlottak nevére szóló banki tájékoztatási adatok is, amelyből megállapíthatóan a vádlottak olyan kimutatható bevételi forrással, jövedelemmel nem rendelkeztek, amely a megélhetésüket biztosíthatta volna. Ugyanakkor ennek ellent mondott a tényállás személyi része, amelyben az elsőfokú bíróság azt rögzítette, hogy mindkét vádlott rendszeres, havi 150.000 Ft illetve 300.000 Ft jövedelemmel rendelkezett. A vádlottak anyagi helyzetével összefüggő mérlegelést ezért mellőzte a másodfokú bíróság, amely mellőzés azonban az ügy lényegére kihatással nem volt, ugyanis a bűncselekmény elkövetése, a forgalomba hozatal akár ingyenesen is megtörténhet, nem feltétel a személyes haszonszerzés.

A másodfokú eljárásban a védők vitatták a bizonyítékokból levont következtetések helyességét.

A tényállás megállapításánál követelményként fogalmazódik meg, hogy az egyes bizonyítékokat külön-külön, és összhatásukban is értékelni kell. Jelen ügyben az egyes bizonyítékok, ha külön-

külön nem is eredményezhették volna az ítéletben megállapított tényállás rögzítését, de összességükben mégis alapot adtak arra a következtetésre, hogy mindkét vádlottnak köze volt a kábítószer ottlétéhez, feldolgozásához, azaz mindketten részt vettek a forgalomba hozatalban. Erre utaltak azok a körülmények, amelyek szerint a terjedelmében is nagy mennyiségű kábítószer I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által lakott, viszonylag elhagyatott területen található házban volt fellelhető, ahol több alkalommal megjelent II.rendű vádlott neve II. r. vádlott is. A kábítószert tartalmazó zacskókon mindkét vádlott ujjlenyomatát megtalálták, az egyik helyszínen talált mérleget a II. r. vádlott vitte oda. Az említett lefoglalt kábítószernak minősített anyag jellegéről mind a két vádlott tudott, ugyanakkor annak származásáról egyikőjük sem adott elfogadható magyarázatot. A különböző feldolgozottsági állapotban talált kábítószer lefoglalásának körülményeiből nem a megsemmisítés szándékára, hanem éppen ellenkezőleg, a feldolgozásra lehetett következtetést levonni, amit a helyszínen lefoglalt eszközök, a részben bezacskózott állapot támasztott alá.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott ugyan arra hivatkozott, hogy ő az anyagot elégetni kívánta és a tűz égett is kint, azonban a kábítószer lefoglalására a lakóház emeletén került sor, és így ez semmiképpen sem utalt arra, hogy annak elégetésére készülne. Főként úgy, hogy a kábítószer részben bezacskózott állapotban volt és II.rendű vádlott neve II. r. vádlott a lefoglaláskor a kábítószer mellett foglalatostkodott, és a vallomásán kívül semmi sem utalt arra, hogy neki csupán a kábítószer használata lett volna a célja.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte I.rendű vádlott neve I. r. vádlott telefonos feljegyzését. Az ítéletábra szerint ez egy irreleváns bizonyíték volt, ugyanis a tartalmából nem lehet következtetést levonni arra, hogy az mire vonatkozott. Éppen úgy lehetett a vádlott számára terhelő bizonyíték is, mint javára szolgáló.

A bizonyítékok mérlegelése tehát eredményesen nem volt támadható, mert az említett kivétellel okszerű és iratszerű volt, és ennek következtében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás is túlnyomórészt megalapozott volt. A tényállás kisebb helyesbítésére azonban szükség volt az iratok tartalma alapján, amelynek a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerint, az alábbiaknak megfelelően tett eleget:

A tényállás I. és II. pontjában elírásra került a lefoglalt kábítószer tartalmára vonatkozó megállapítás, amely helyesen mindkét tényállási pontban kannabiszra jellemző **kannabinoid** vegyületeket tartalmazott.

A tényállás I. pontjában az ahhoz tartozó első bekezdésből a jogi indokolásba utalta azt, hogy „a vádlottak ily módon birtokukban tartották a lefoglalt növényi anyagot”. Ez a megállapítás jogkövetkeztetésnek értékelhető és ezért a jogi indokolásba tartozó.

A tényállás I. pontjában a tiszta hatóanyag-tartalomra vonatkozó megállapítás ellentétes volt a vegyészszakértői vélemény tartalmával, ezért annak helyesbítése volt indokolt. Ennek megfelelően az ítélet 4. oldal első bekezdésben rögzített megállapítást az alábbiak szerint helyesbítette a másodfokú bíróság.

A lefoglalt és a vádlottak által forgalomba hozni kívánt bruttó 51.448 gramm össztömegű növényi anyag mért totál-THC mennyisége 1260 ± 48 gramm, ami meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak mintegy 10.5-szerese és a különösen jelentős mennyiség alsó határát is meghaladja, annak mintegy $105 \pm 4\%$ -a, a vádlottakra legkedvezőbb mennyiséggel számolva, a különösen jelentős mennyiség alsó határának 101%-a, azaz 1212 gramm.

A fentiek szerint helyesbített tényállás már teljesen megalapozott volt, és ekként képezte a felülbírálat alapját.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése is törvényes volt.

Az a körülmény, hogy mennyire volt jó minőségű a kábítószer, amire II. rendű vádlott neve II. r. vádlott is hivatkozott, irreleváns volt, hiszen a minősítés szempontjából az összes tiszta hatóanyag számít. Mindössze II. rendű vádlott neve II. r. vádlott kábítószer birtoklása vétségének minősített cselekménye jogszabályi alapját kellett helyesbíteni, ugyanis a Btk. 178. § (6) bekezdésében szabályozott privilegizált változat esetében a 178. § (1) bekezdésére hivatkozás téves, a privilegizált változat önálló alapesetet tartalmaz, amellyel összefüggésben a tartással való elkövetésre, azaz a 3. fordulatra való hivatkozást kellett csak pótolni. Ezen túlmenően mellőzte az ítélet tábla a 66/2012. (IV.2.) Korm. rendeletre való téves hivatkozást a minősítés köréből, és helyette azt állapította meg, hogy kannabisz a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pont a) és b) alpontja értelmében az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett Egységes Kábítószer Egyezmény mellékletének I. Jegyzékében foglaltak alapján minősül kábítószernek, míg a delta 9-THC az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotrop anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény II. Jegyzéke alapján pszichotrop anyagnak minősül.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket túlnyomó részben helyesen vette számba. A tényállás korrekciójának megfelelően helyesbíteni kellett a súlyosító körülményként értékelt hatóanyag tartalomra való hivatkozást. Helyesen tehát azt lehetett értékelni mindkét vádlott esetében súlyosító körülménynek, hogy a minősítést megalapozó hatóanyag-tartalom meghaladta a különösen jelentős mennyiség alsó határát is.

A II. r. vádlott vonatkozásában kisebb súllyal vette figyelembe az ítélet tábla a II. tényállási pontra vonatkozó beismerő vallomását, hiszen lényegében tettenérésre került sor. Mindkét vádlott tekintetében további enyhítő körülményként értékelte azt, hogy hosszabb időt töltöttek előzetes fogvatartásban.

A részben megváltoztatott bűnösségi körülményekre és a társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérletként történő minősítésére tekintettel a büntetési tétel középértékétől való eltérés indokolt volt. Egyrészt tehát a kísérlet miatt az irányadó középértéknél enyhébb szabadságvesztés kiszabása helyes volt, a kábítószer mennyisége miatt azonban kismértékben enyhének volt tekinthető az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama, azonban kismértékű eltérés miatt a Be. 371. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel súlyosításra nem kerülhetett sor. Ezért az ügyészi fellebbezés nem vezethetett eredményre, mint ahogy a felmentést, illetőleg az enyhítést célzó fellebbezések sem.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is helyesek és törvényesek voltak, mindössze az elkövetett bűnfeleltetési adatait kellett helyesbíteni, illetőleg pótolni.

Az elsőfokú ítélet helyes és törvényes rendelkezéseit a másodfokú bíróság a Be. 371. § (1) bekezdésének megfelelően helyben hagyta.

Az előzetes fogvatartásban töltött további idő beszámítására vonatkozó rendelkezés alapja a Btk. 92. § (1) bekezdése volt.

Az ítélőtábla rendelkezett a másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség viseléséről, amely I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védelmének ellátásával összefüggésben merült fel. Tekintettel arra, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Be. 381. § (1) bekezdése alapján, a Be. 338. § (1) bekezdésének megfelelően őt kötelezte a költség viselésére.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségének kizártságára vonatkozó megállapítás a Be. 386. §-án alapszik.

Szeged, 2015. december 3. napján

Dr. Mezőlaki Erik s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Halász Edina s. k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.432/2015/33. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 4.B.1483/2014/25. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható mindkét vádlott vonatkozásában.

Szeged, 2015. december 3. napján

Dr. Mezőlaki Erik s. k.
a tanács elnöke